

SYNODA 2021 - 2023

Deset tematických okruhů k prohloubení

Abychom pomohli formulovat zkušenosti a více přispěli ke konzultacím, uvádíme níže deset tematických okruhů, které vyjadřují různé odstíny „žité synodality“. Je třeba, aby tyto okruhy byly přizpůsobeny místnímu prostředí, aby byly dle potřeby doplněny, vysvětleny, zjednodušeny a studovány. Zvláště je nutná pozornost vůči lidem, pro něž je účast a odpovídání na otázky zvlášť obtížné. Vademecum, které Přípravný dokument provází, přináší za tímto účelem různé nástroje, metody a návrhy, které budou inspirací pro různé otázky, pro konkrétní chvíle modlitby, formace, reflexe a sdílení.

I. NA SPOLEČNÉ CESTĚ

V církvi a ve společnosti jdeme bok po boku po stejné cestě. Kdo jsou ve vaší místní církvi ti, kdo „putují společně“? Když říkáme „naše církev“, kdo do ní patří? Kdo od nás chce, abychom šli společně? Kdo jsou ti, kdo putují po stejné cestě i mimo církevní obvod? Kterí lidé nebo které skupiny jsou opomíjeny, ať už úmyslně či prakticky?

II. NASLOUCHAT

Naslouchání je první krok, ale požaduje otevřené srdce bez předsudků. Komu dluží naše místní církev naslouchání? Jak jsou přijímáni laici, zvláště mladí lidé a ženy? Jak spolupracujeme se zasvěcenými lidmi? Jaký prostor má hlas menšin, lidí opovrhovaných a vyloučených? Dokážeme popsat předsudky a stereotypy, které nám brání v naslouchání? Jak nasloucháme společenskému a kulturnímu prostředí, ve kterém žijeme?

III. UJMOUT SE SLOVA

Všichni jsou zváni, aby hovořili odvážně a otevřeně (parrhesia), tedy se zapojením svobody, pravdy a dobrosrdečnosti. Jak v našem společenství a v jeho různých skupinách uplatňujeme svobodnou a upřímnou komunikaci bez dvojakostí a oportunismu? Jak komunikujeme se společností, do které patříme? Kdy a jak se nám daří říci to, co nám leží na srdci? Jak funguje vztah s médii (nejen s katolickými)? Kdo vystupuje jménem křesťanského společenství a nakolik je mu nasloucháno?

IV. SLAVIT

„Společné putování“ je možné jen tehdy, pokud má základ ve společném naslouchání Božímu slovu a ve slavení eucharistie. Jak intenzivně udává směr našemu „společnému putování“ modlitba a mše svatá? Inspirují naše nejdůležitější rozhodnutí? Jak podporujeme aktivní účast všech věřících na liturgii a vykonávání úlohy posvěcování? Jaký prostor má služba lektora a akolyty?

V. SPOLUZODPOVĚDNOST ZA MISIJNÍ POSLÁNÍ

Synodalita slouží misijnímu poslání církve, ke kterému jsou povoláni všichni členové. Všichni jsme misionáři. Jak je každý pokřtěný zván, aby byl protagonistou misijního poslání? Jak podporuje společenství své členy, kteří jsou zapojeni do služby společnosti, jakou je sociální oblast, politika, vědecký výzkum, vyučování, prosazování

sociální spravedlnosti, ochrana lidských práv, péče o společný domov atd.? Jak jim církev pomáhá, aby vnímali toto své poslání v misijním duchu? Jak probíhá rozlišování při rozhodování o účasti na misijním poslání? Kdo se ho účastní?, Jak byly s pohledem na účinné křesťanské svědectví začleněny a do synodálního stylu a zúročeny různé tradice, které jsou bohatstvím mnoha církví, zvláště církví východních? Jak funguje spolupráce v oblastech, kde se nacházejí různé církve sui iuris?

VI. VÉST DIALOG V CÍRKVI A VE SPOLEČNOSTI

Dialog je proces vytrvalosti, který zahrnuje také ticho a utrpení, ale je schopen zúročit zkušenosti lidí a národů. Jaký je prostor pro dialog a jak je dialog veden uvnitř naší místní církve? Jak jsou zpracovávány názorové střety, konflikty, těžkosti? Jak podporujeme spolupráci s okolními diecézemi, s řeholními společenstvími na našem území, s laickými sdruženími a hnutími a mezi nimi? Jaké jsou naše zkušenosti s dialogem, se zapojováním věřících jiných náboženství a s těmi, kdo nevěří? Vede církev dialog s různými společenskými institucemi a učí se od nich, například svět politiky, kultury, občanská společnost, chudí?

VII. S JINÝMI KŘESŤANSKÝMI DENOMINACEMI

Dialog s křesťany jiných denominací, se kterými nás pojí jediný křest, má na synodální cestě zvláštní místo. Jaké vztahy máme s bratry a sestrami jiných křesťanských vyznání? Jakých oblastí se týkají? Jaké plody a jaké těžkosti nám toto „společné putování“ přineslo?

VIII. AUTORITA A SPOLUÚČAST

Církev synodální je církví, ve které je uplatňována spoluúčast a spoluzodpovědnost. Jak definovat cíle, ke kterým směřovat? Jakou cestou jich dosáhnout a jaké kroky podniknout? Jak uplatňovat autoritu v naší místní církvi? Do jaké míry je týmová práce a spoluzodpovědnost zaběhlou praxí? Jak fungují orgány synodality v místní církvi? Přináší své plody?

IX. ROZLIŠOVAT A ROZHODOVAT

V synodálním duchu činíme rozhodnutí na základě rozlišování toho, co Duch Svatý říká prostřednictvím celého našeho společenství. Jaké metody a procesy aplikujeme, když se rozhodujeme? Jak je lze zlepšit? Jak v rámci hierarchických struktur podněcujeme zapojení do rozhodovacího procesu? Pomáhají nám naše metody, které aplikujeme při rozhodování, k tomu, abychom naslouchali celému Božímu lidu? Jaký je vztah mezi konzultacemi a rozhodnutími a jak je uvádíme do praxe? Jaké využíváme nástroje a postupy ve prospěch transparentnosti a odpovědnosti? Jak můžeme růst ve společném duchovním rozlišování?

X. FORMOVAT SE V DUCHU SYNODALITY

Synodalita s sebou nese vnímavost pro změnu, formaci a neustálé učení se. Jak naše církevní společenství formuje lidi, aby byli ve větší míře schopni „putovat společně“, vzájemně si naslouchat, zapojovat se do misijního poslání a do dialogu? Jaká formace je nabízena k posílení schopnosti rozlišovat a vykonávat autoritu synodálním způsobem?